

עמ"ת 23722/08/15 - מדינת ישראל נגד י ק

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

13 אוגוסט 2015

עמ"ת 23722-08-15 מדינת ישראל נ' ק(עציר)

בפני כבוד השופט אריאל חזק

העוררת

נגד

המשיב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מדובר בערר שהוגש מטעם המדינה, על החלטת כב' השופט ג'ורג' אמוראי, שניתנה ביום 10.8.15 במסגרת מ"ת 18975-08-15, לפיה שוחרר המשיב למעצר בית מלא בתנאים מגבילים (להלן: "**ההחלטה**").

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק.

על פי הנטען בכתב האישום, המשיב, כבן 28 ניהל מערכת יחסים עם המתלוננת, שהינה תלמידת תיכון בת 18, וכאשר זו החליטה להיפרד ממנו, הגיע אליה כאשר יצאה מבית הספר, עלה על רגלה כשהוא רכוב על קטנוע ואיים עליה ש"ישים לה בלטה בראש" וש"יעשה לה שחור". עוד צוין בכתב האישום, כי המשיב הטריד את המתלוננת בסמוך להודעת הפרידה באמצעות שיחות טלפון והודעות כתובות, ועוד קודם לכן, במהלך הקשר, איים המשיב על המתלוננת מספר פעמים בין היתר באומרו " את רוצה שאקח סכין ואכניס לך אותו בגרון ואני לא אחיה ולא את".

במקביל להגשת כתב האישום, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, והתקיים דיון, בו הסכים הסניגור לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, והציג את חלופת המעצר. בהחלטתו מיום 10.8.15 הורה בית המשפט קמא, על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, ומכאן הערר שבפניי.

טענות העוררת

לטענת העוררת, שגה בית משפט קמא באופן שלא התרשם נכונה מהראיות הקיימות בתיק החקירה.

לטענת ב"כ העוררת מסוכנתו של העורר נלמדת, בין היתר, גם מטיב הראיות ובעיקר מהקלטות, שהמתלוננת הקליטה את המשיב מאיים עליה. לטענת ב"כ העוררת, האזנה לאותם קבצי קול, מעלה תמונה של אדם אלים ביותר, כוחני, שלא מהסס לפגוע במתלוננת, ותוך שהוא מעיד כי אינו שולט בעצמו והוא מסוגל לפגוע בשניהם.

עוד נטען כי מעבר לעשרות שיחות הטלפון והאיומים, המשיב לא היסס להגיע למתלוננת ולפגוע בה, בכך שעלה על רגלה עם גלגל קטנוע ואיים עליה, כאמור בכתב האישום.

עוד טען ב"כ העוררת כי מדובר במקרה "הקלאסי" בו נדרשת התערבות של שירות המבחן, וזאת כאשר המשיב עודנו במעצר. עוד ציין כי לדברי המתלוננת, המשיב סובל מהתפרצויות זעם באופן תדיר, וקיים חשש ממשי שמא יממש את איומיו, חרף הרחקתו לצפון הארץ.

בנוסף ציין ב"כ העוררת כי הוריו של המשיב, הערבים, הביעו פליאה באשר למעשים המיוחסים למשיב והציגו עמדות מגוננות. לדבריו הצהרת ההורים כי יעזבו את העבודה ב. ויעברו להתגורר ב. אצל דודתו של המשיב לא תחזיק לאורך זמן. עוד טען כי היות ודודתו של המשיב הצהירה כי אינה בקשר מתמיד ויומיומי עם המשיב, לא ברורה עד תום מידת מסוגלותה לשמש מפקחת עבור המשיב.

ב"כ העוררת טען כי נשקפת מסוכנות מהמשיב בעוצמה גבוהה ועל כן ביקש לבחון את שאלת שחרורו באופן מעמיק על ידי שירות המבחן, בעודנו עצור.

ביום 12.8.15 התקיים בפני דיון בערר.

ב"כ העוררת הגיש דיסק ותמלול ביחס להקלטות שהקליטה המתלוננת את המשיב, וחזר על הטענות שבהודעת הערר.

ב"כ המשיב מצידו הסכים שקיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר, אולם לדבריו יש חובה לבחון חלופת מעצר, כפי שנעשה ע"י בית המשפט קמא, כדי לפגוע כמה שפחות בחירותו של המשיב. לטענתו בית משפט קמא בחן בצורה יסודית כל מפקח מבין השלושה.

לדברי הסגור בית משפט קמא ראה את הראיות ואת התיק, ובחן את החלופות בצורה יסודית וציין כי עברו של המשיב איננו מכביד, ולכן ניתן לשחררו לחלופת המעצר. עוד ציין כי בית משפט קמא לא שיחרר את המשיב ללא מגבלות והמשיב שוחרר למעצר בית מלא עם הפקדה משמעותית וערבויות צד ג'.

ב"כ המשיב הפנה להחלטות בית המשפט העליון, בש"פ 1811/06 בעניינו של אמיר מולנר וכן לבש"פ 720/04, בעניינו של חביבא אלה - המדברים על התערבות ערכאת הערעור בהחלטת שחרור.

דין והכרעה

עיון בחומר הראיות מעלה, כי קיימות ראיות ברף גבוה ביותר לעבירות האיומים, וזאת לאחר שבתיק החקירה מצוי דיסק ובו הקלטות המשיב האומר הדברים המיוחסים לו. יחד עם זאת, ניתן לומר כי בכל הנוגע לעבירת האלימות המיוחסת למשיב, מדובר בראיות שאינן מהרף הגבוה ביותר, וזאת לאחר שקיימת אפשרות שהסימנים על כף רגלה של המתלוננת הינם סימני הסנדל, ולא נמצא בתעודות הרפואיות ממצא אובייקטיבי לפגיעה לאחר עליית גלגל אופנוע על רגל המתלוננת.

בהחלטתו, קבע בית משפט קמא, כי המשיב ישוחרר לחלופת מעצר.

בענייננו מדובר במשיב שהעבירות המיוחסות לו, הינן עבירות איומים חמורות ביותר ועבירת אלימות שאינה ממדרג החומרה הגבוה ביותר. זאת ועוד, מדובר במשיב שהינו חסר כל הרשעות קודמות, ובעברו רישום אחד ללא הרשעה בעבירת איומים.

מדובר בחלופת מעצר המצויה במקום רחוק מאוד ממקום מגורי המתלוננת, וכמו כן מדובר בחלופה המגובה בפיקוח ערבים המכירים את המשיב. בנוסף ניתנה על ידי בית משפט קמא הוראה על בחינת שילוב המשיב בקבוצה טיפולית, דבר שעשוי להפחית את מסוכנות המשיב בהמשך הדרך לאורך זמן.

בנסיבות האמורות לעיל, מצאתי לנכון לקבוע, כי לא נפלה ככלל טעות בהחלטת בית המשפט קמא.

יחד עם זאת, על מנת להדק הפיקוח על המשיב, אני קובע כי עד להגשת התסקיר יישאר המשיב בחלופת מעצר בית מלא, ללא חלונות התאווורות, ובתסקיר שירות המבחן תיבחן גם האפשרות לאפשר למשיב לצאת את חלופת המעצר לחלונות התאווורות.

החלטה זו תישלח לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ח אב תשע"ה, 13/08/2015 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק , שופט